

HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA**B év**

1 – 4 oldal

Olv.: ApCsel 4,8-12 – 1Jn 3,1-2 – Jn 10,11-18

Jézus a jó Pásztor

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket jó Pásztor vasárnapján!

Nagyon sajnálom szegény Jézus Krisztust, ennyi hívője van? Néha a papok furcsán mondják: „Kedves Híveim!” A papok is szerencsétlenek lennének, ha ennyi hívőjük lenne. Hívei csak Jézus Krisztusnak vannak, a papoknak nincsenek. Ezek a négynapos munkaszünetek, ezek azok, amik sok szempontból ilyen helyzeteket teremtenek. Sajátosan tudjuk kihasználni ezeket a napokat...

***Egy biztos: az embernek vagy van Pásztora,
vagy tönkre megy az élete, ugyanis az embernek Valakihez tartoznia kell!***

Az elmúlt vasárnap Ammanban voltam az ottani menekültek ügyével kapcsolatosan. Hét százalék ott a keresztények aránya, a többiek muzulmánok. Ők mind mondták, hogy Isten, Allah ugyanaz, összetartozunk. Igen, de valamiben azért nagy a különbség. Ők igen sokan vallásosak, mi meg egyre kevesebben. Megdöbbsentem, amikor ma egy hete este mentem haza és a követség kapuja előtt posztoló, kezében hatalmas fegyvert tartó katonát nem láttam. Amikor jobban figyeltem, akkor vettem észre, hogy a földön térddepelt, homlokát a földnek érintette, kezében a nagy fegyver, imádkozott. Megvártam, míg fölállt, odamentem, gratuláltam neki és szégyelltem magam, mint ahogy ma reggel is. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

„A kő, amit az építők elvetettek!” Értjük! Olyan világrészen élünk, ahol Jézust elvetették, azt a Jézust, akinek a művén felépült a mi világunk, a mi európai világunk. Európa évszázadokon keresztül minta és példa volt más földrészek lakóinak, akik akkor, - amikor mi Jézus Krisztus ismeretéből új életre támadtunk, - Jézus Krisztusról még nem is hallottak. Most az a sajátos helyzet állt elő, hogy ma ők ünneplik, ők köszöntik, mi meg majdnem, hogy szégyelljük. Visszaemlékezem fiatal koromra, amikor Budapesten a villamos elment egy templom előtt, akkor szinte minden ember keresztet vetett magára. Ma?

Erősebb a hangjuk azoknak, akik elvetik Jézust

Sajátos világban élünk, individualista világban. Az individualista szemlélet azt jelenti, hogy az ember önmagát isteníti. Nincs szükség Istenre, az ember maga az isten. Ha kicsit körülnézünk, akkor látjuk, hogy mire megy az ember önmagában, önmagával, mert az istenek rivalizálnak egymással. Vannak gazdag istenek, meg szegény istenek. A gazdag istenek mindent megtesznek azért, hogy a szegények még szegényebbek legyenek. Következésképpen egy atomizált társadalom, egy atomizált világ támad. Elszigetelődünk egymástól, egyesek és közösségek, aztán mindent megkérdőjeleznek, még az életünk értelmét is. Minek születünk? Mi értelme van az életnek?

Egy ilyen világban nem egyszerű Jézusról, a jó Pásztorról elmélkedni. Nagy gondolatokat lehet mondani. Értjük, akár még mi is? Értjük, hogy miről van szó? Ha értjük, akkor ennek kisugárzása van! Az emberek nagyon vágyakoznak egymás után, nagyon vágyakoznak a jóra. Mindenki keresztény értékrend nélkül szeretné a jót megvalósítani úgy, hogy azért ne kelljen áldozatot hozni. Az emberekben ott van a vágy a jóra, de valahogy sokkal, de sokkal erősebb a hangjuk azoknak, akik elvetik Jézust. Sokkal erősebb a hangjuk a tolvajoknak, a rablóknak.

A jó Pásztor képe

Az ókori Rómában nem a kereszt volt a fő szimbólum, hanem a jó Pásztor, a jó Pásztor képe. A katakombai ábrázolásokon látjuk Jézust vállán egy báránnal. A jó Pásztor, aki az emberek számára vigasztalás, mert ő a nyájért van, az Ő életének értelme a nyája, a nyáj jóléte. Ma a városiasodás korában azt se tudják az emberek, hogy ki az a pásztor, vagy ha tudják, akkor mosolyognak rajta, lesajnálják, ugyan, pásztor. És, hogy ők a nyáj? Ugyan! Nyáj - az el, el! Mi individualisták vagyunk, dehogy akarunk a nyájhoz tartozni. Ugyanakkor meg kétségbe vagyunk esve attól, hogy sehova se tartozunk. Nem tartozunk a nyájhoz, nem tartozunk a közösségbe.

A jó Pásztor képe az Ószövetségben

Mindenképpen meg kell barátkozni ezzel a képpel, mert nagyon pozitív ez a kép. Az ókori kelet királyai Istentől kijelölt pásztornak tartották magukat. Az uralkodói feladat képe a legeltetés volt, vagyis gondoskodás a nyájról. Nem véletlen, hogy Jézus küldetését ezzel a pásztorképpel fejezi ki, ő az Isten küldötte és az ő szolgálata a nyájért van, az emberekért. Ez a képes beszéd az Ószövetségből érkezik hozzánk. Isten Izrael Pásztora. A 22. zsoltárban így énekel a zsoltáros: „Az Úr az én Pásztorem, nincs is semmiben hiányom. Zöldellő mezőkön vezet engem. Járjak bár halál sötét völgyekben, ott sem félek, mert velem Vagy.” Ezekiel próféta kibontja az Isten-Pásztor képet, amikor a nép vezetőiről beszél, akik a pásztorok lennének, de kihasználják a népet. Nem a népért vannak, hanem úgy gondolják, hogy kényük-kedvük szerint bánhatnak velük, mintha a tulajdonuk lenne a nyáj. Akkor a próféta megjövendöli, hogy majd az Isten jön, az igazi Pásztor. Ő hozza haza a népet a fogságból, Ő gyűjti össze őket, Ő lesz majd, aki gondoskodik róluk.

Jézus a jó Pásztor!

Amikor Jézust megítélik a farizeusok, hogy a vámosokkal, meg a bűnösökkel ül egy asztalhoz, akkor Jézus erre az Ezekiel jövendölésre hivatkozik, amikor elmondja a 99-nek, meg az egynek a történetét, aki

***otthagyja a 99-et, hogy megkeresse azt az egyet,
amely a vesztébe megy és hazahozza.***

Jézus azt mondja nekik: Nem ezt teszi a ti Istenetek is? Ez meghatározza Izrael vallásosságát. Izrael vallásossága abból áll, hogy a Pásztorhoz, az Istenhez tartoznak.

Később, amikor az Olajfák hegyére mennek, akkor ott mélyül el igazából a Pásztor kép. Jézus Zakariás jövendölésére hivatkozik a tanítványokkal kapcsolatosan: „Megverik a Pásztort és szétszéled a nyáj.” Ez a Pásztor kép egészen döbbenetes módon alakul át.

A Pásztor az által teszi a legnagyobb jót népéért,
hogy az életét is odaadja, meghal érte!
Amikor ez a Zakariás jövendölés megtörténik,
akkor föltekintenek Rá, akit átszúrtak!

***Isten kiárasztja kegyelmét mindenkre,
mert Jézus halála Isten szeretetét mutatja meg nekünk!***

Jézus mondja: Én vagyok az ajtó!

Pásztor és a nyáj kapcsolata. Ez a pásztorkép nem azzal áll elénk, nem azzal kezdődik ennek a képnek a bevezetése, hogy Én vagyok a jó Pásztor, hanem azzal, hogy *Én vagyok az ajtó!* Aki nem az ajtón lép be, az tolvaj és rabló. Aki az ajtón jön be, az a juhok Pásztora. Ez mit jelent? Jordániában voltam múlt kedden és elvittek arra a hegyre, ahol Heródes Antipásznak volt a palotája és ahol Keresztelő János fejét vették. A magas hegyen több kis karámot láttam.

A Szentírásból tudjuk, hogy ezek a karámok a nyáj védelmet jelentették.
A nyáj bement e mögé a tákolmány mögé és a pásztor lefeküdt az ajtóba.
Ez után oda csak az ő testén keresztül lehetett bemenni.

***Erre gondol Jézus: aki rajtam keresztül megy be,
az a nyáj javát akarja, mert az nem rabló.***

Péter kövess Engem!

Amikor Jézus Pétert utódjának jelöli, akkor háromszor teszi föl neki a kérdést: „Szeretsz-e Engem?” Az igenek után azt mondja Jézus: „Kövess Engem!” Péternek ez a nagy fordulata kifejezi azt, hogy a jövőben ő valóban Jézus szeretetével éli az életét. Küldetése a nyáj szolgálata, amely nyáj nem az övé. Itt jön vissza, amit a szentmise elején mondtam: „A nyáj Jézusé!” Péter csak Jézus nyáját vigyázza. A püspök csak Jézus nyáját vigyázza. A pap csak Jézus nyáját tereli. Nem a pap hívei, hanem Jézus hívei! Nekünk csak az a dolgunk, hogy megfeleljünk a Pásztor elvárásának. Ha papok, szerzetesek vagyunk, akkor legyünk ennek a Pásztornak a megjelenítői. Ha nem így gondolkodunk, akkor rablók vagyunk, akkor visszaélünk a nyájjal, akkor kihasználjuk a nyáját, mintha a miénk lenne, azt tehetnénk velük, amit akarunk.

Ennek a pásztorképnek négy sajátos vonása van.

Az első: Azért jöttem, hogy életük legyen!

A második: Életemet is odaadom értük!

A harmadik: Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem!

A negyedik: Más juhaim is vannak, azokat is mind ide kell hozni!

Az első: Azért jöttem, hogy életük legyen!

A pásztor tudja, hogy mi kell a nyájnak. Jézus tudja, Jézus pásztora tudják, mi kell a népnek.

***Szeretetre vágnak, Istenre vágnak, mert Isten a szeretet!
Nincs más megoldás.***

Ha elvetjük Istent, akkor halálra éheztetjük őket, mert Isten nélkül magunkra maradunk, Isten nélkül senkinek se kellünk. *Elsősorban Istennek vagyunk fontosak.* Ez az első nagyon fontos kérdés.

A második: Életemet is odaadom értük!

Legalább ilyen fontos: A pásztor jó pásztor. Jézus azt mondja: „Életemet is odaadom értük!”

**Nem arról van szó, hogy valamilyenfajta feladatunk van,
hanem ez a feladatunk!**

Mindegyikünknek ez a feladata, egymás pásztoraik vagyunk. Bővítsük ki ezt a kört. *Életünket odaadni a másikért, csak áldozatos úton lehetséges.*

A harmadik: „Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem!”

Nagyon fontos gondolat: Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem! Talán ez teszi a leggazdagabbá a pásztorképet.

***Valakit ismerni azt jelenti, hogy hozzá tartozom!
Nem birtokoljuk egymást, hanem egymáshoz tartozunk!***

Mi mindent birtokolni szeretnénk. Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem! Egymáshoz tartozunk. A házaspárok nem birtokolják egymást, egymáshoz tartoznak. A szülők nem birtokolják a gyerekeiket, hozzájuk tartoznak. Egyik ember a másikat nem birtokolhatja, egymáshoz tartoznak.

Ez a közösség ereje!

Az individualista világ ezt teszi tönkre, közben nagy szövegekkel szolidaritásról szónokol. Tragédia, mintha ostoba módon nem értene, hogy mit művelnek velünk.

A negyedik: Más juhaim is vannak, azokat is mind ide kell hozni!

Minden embernek szüksége van arra, hogy rájöjjön, valakinek ő fontos és az Istennek fontosak vagyunk. Minden embernek szüksége van arra, hogy őt táplálják és ez a szeretet! Csak a szeretet táplál!

***Mindenkinek szüksége van arra a biztonságra, ami azt jelenti,
hogy egymáshoz, egy másikhoz tartozhatunk!
Ebben a nagy egészben élni maga az élet!***

Ne idegenkedjünk ettől a gyönyörű pásztorképtől, ettől a gyönyörű bibliai képtől. Örüljünk annak, hogy Isten nyájához tartozhatunk, az Egyházhoz tartozhatunk!

***Köszönjük meg Jézusnak az életét,
aki az Isten tervének a megvalósítója! Van példánk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ezt az imádságot mondjuk el a papokért. Most ne a hivatásokra gondoljunk, hanem azokra, akik már vállalták ezt a szolgálatot, és akiknek nagyon nehéz a szolgálata. Általában a hívők sem értékelik a papok munkáját. Igen sokszor furcsa elképzelések is vannak, mintha az lenne a dolgunk, hogy tanuljunk meg misézni, aztán kész. Ezek az áldozatbemutatók annyit érnek, amennyi áldozatot a pap hozzá tud tenni. Ha az élete nem áldozat, akkor az egész... Szóval nehéz. Imádkozzunk azért, hogy bele ne fáradjanak a papok ebbe a szolgálatukba, amit Isten iránti szeretetből egyszer biztos, hogy vállaltak. Lehet, hogy sokan hajótörést szenvednek, mert emberek. Önök az Isten nyája. Mi csak segítünk. Imádkozzunk azért, hogy ez a segítő szolgálatunk meg tudjon valósulni.

Mi Atyánk...